

**Avtal
mellan
Evangelisk-lutherska kyrkan i Finland
och
kyrkan Suomen metodistikirkko samt Finlands svenska metodistkyrka**

1 §

Teologisk grundval

- (1) Den nedan angivna trosgemenskapen mellan Evangelisk-lutherska kyrkan i Finland och kyrkan Suomen metodistikirkko samt Finlands svenska metodistkyrka baserar sig på teologiska samtal mellan dessa kyrkor, vilka resulterade i slutrapporten *Delaktiga i Kristus* (= DK) år 2007. En mera omfattande förklaring till den teologiska grundvalen för denna gemenskap, som dessa lärosamtal ledde till och som här framläggs kort, finns i denna slutrapport. Den uppnådda trosgemenskapen möjliggör prediko- och nattvardsgemenskap och ett erkännande av den andra kyrkans ordinerade ämbeten mellan parterna.
- a. Evangelisk-lutherska kyrkan i Finland samt kyrkan Suomen metodistikirkko och Finlands svenska metodistkyrka grundar sin tro på Bibelns profetiska och apostoliska skrifter. Såväl lutheraner som metodister bekänner även urkyrkans ekumeniska trosbekännelser. (DK, stycke 1)
 - b. Utöver de ekumeniska bekännelserna hänvisar Evangelisk-lutherska kyrkans i Finland kyrkolag och kyrkoordning till *Augsburgska bekännelsen* samt till de övriga bekännelse-skrifter som intagits i lutherska kyrkans *Konkordieboken*. I metodistkyrkornas bekännelsegrund ingår inte en på samma sätt avgränsad dokumentsamling, men *Book of Discipline* ger en prägel av bekännelseskrift åt de trosartiklar som formulerats utgående från Englands anglikanska kyrkas dokument *Articles of Religion* samt åt vissa av Wesley's skrifter (*Sermons on Several Occasions, Explanatory Notes Upon the New Testament*). (DK 3)
 - c. Gemensamt med den övriga kristenheten bekänner lutheraner och metodister tron på den treenige Guden. Enligt urkyrkans ekumeniska bekännelser är Gud Fader och Son och Helig Ande. Gud är en, men han har uppenbarat sig själv i tre personer. Tron på Fadern, Sonen och den heliga Anden bildar en helhet i vilken vi får del av den frälsning som Gud har berett oss genom varje persons gärningar. Bekännelsen uttrycker tron på Guds frälsarverk som Fader, Son och helig Ande. (DK 5)
 - d. Lutheraner och metodister har en gemensam syn på att kyrkans grund är den treenige Gudens eget verk i hans olika personer som Skapare, Förlossare och Heliggörare. Fadern, världens skapare och upprätthållare, har sänt sin Son för att bli människa. Sonen har med sin död på korset sonat världens synder och genom sin uppståndelse övervunnit dödens makt. Den heliga Anden föder tron och skapar kyrkan genom förkunnelse av

evangelium och förvaltande av sakramenten samt stärker de kristna och leder kyrkan till dess eviga mål. (DK 97 och 98)

- e. I Nya testamentet talas om dopet som delaktighet i Kristi död och uppståndelse (Rom 6:3-5; Kol. 2:12), som att tvättas ren från synd (1 Kor. 6:11), som pånyttfödelse (Joh. 3:5), som det ljus Kristus ger (Ef. 5:14); som att ikläda sig Kristus (Gal. 3:27), som förnyelse genom den heliga anden (Tit. 3:5), som att räddas undan översvämningen (1 Pet. 3:20–21), som befrielse ur fångenskap (1 Kor. 10:1–2) och som att bli befriad till en mänsklighet som inte räknar med kön och går över de gränser som samhälle har ställt upp (Gal. 3:27–28; 1 Kor. 12:13).¹ Gemensamt bekänner vi att dopet betyder död åt synden och ett nytt liv i Kristus. Genom dopet har vi i den heliga Anden förenats med Kristus, med varandra och med den Kristi universella kyrka som existerar under alla tider. ”Dopet verkar syndernas förlåtelse, liv och salighet”.² (DK 73)

Gemensamt bekänner vi att dopet är Guds gåva till människorna. Dopet är inte endast en symbol för frälsningen, utan skänker den enskilda människan frälsning genom att förena henne med Kristi liv, död och uppståndelse. I dopet ges den heliga Anden som gåva och människan inlemmas som en del i Kristi kropp. Därför kan dopet inte upprepas. Den frälsning som Gud skänker i dopet är avsedd för varje människa oberoende av ålder eller andra mänskliga egenskaper. (DK 74)

Den lutherska och den metodistiska uppfattningen om dopet sammanfaller till sina väsentliga delar. Båda kyrkorna talar om dopets sakrament som ett tecken som verkar den frälsning Gud utlovat som syndernas förlåtelse och ett nytt liv i gemenskap med Gud. Det finns dock skillnader i kyrkornas synsätt och betoning beträffande undervisningen om dopet (DK 75). I fråga om hanteringen av skillnaderna hänvisar vi till rapporten Delaktiga i Kristus, särskilt till styckena 76–79.

- f. Nattvarden är en helig måltid som Kristus själv har instiftat. I brödet och vinet blir vi delaktiga av det som Gud i Kristus gjort för oss, alltjämt gör och kommer att göra. Den i nattvarden närvarande levande Kristus tas emot till frälsning i tro. Välsignelsen genom hans liv, död och uppståndelse kommer oss till del som syndernas förlåtelse och hopp om evigt liv. Vi lär att Kristi kropp och blod i det välsignade brödet och vinet är verkligt närvarande levande och personligt. Det betyder att nattvarden bröd och vin inte endast föreställer eller innebär Kristi kropp och blod och inte endast hänvisar till Kristus utan de facto är Kristi kropp och blod. ”Vi tror, att Kristi kropp och blod är verkligt närvarande, utdelas och mottas under bröd och vin i nattvarden (eukaristin). Så mottar vi Kristi kropp och blod, hans som korsfästes och uppstod, och i honom syndernas förlåtelse och alla de övriga välsignelser, som hans lidande har givit oss.”³ (DK 89–91)

Ett särdrag i metodismens undervisning är att man betonar Kristi verkliga närvaro i nattvarden men förstår den på ett andligt sätt. Lutherdomen förstår Kristi närvaro bokstaveligt: Kristus säger ”detta är min kropp”. Hans kropp är ”i brödet, med det och under det.” (DK 92)

- g. Alla kristna har av Gud fått gåvor med vilka de kan bygga kyrkan. Gåvornas mångfald är en rikedom som förutsätter att de anpassas till varandra. I och med detta hör det allmänna

¹ Dop, Nattvard, Ämbete (BEM) II Dopets innebörd, 2.

² The church: community of grace, 46

³ Borgå-överenskommelsen, 32 h.

prästadömet och det särskilda kyrkans ämbete samman med varandra. Båda grundar sig i sista hand på det tjänarämbete som Kristus själv innehar. De har skilda uppgifter men de tjänar samma helhet. (DK 111)

- h. Både lutheraner och metodister betonar att det särskilda ämbetet är instiftat av Gud och inte en mänsklig inrättning. Vigningen förrättas av en biskop men församlingen i sin helhet ber för den som vigs och bekänner att dennas ämbete är apostoliskt. (DK 116)

I metodistkyrkan kan prästerliga uppgifter, utöver av vigda äldste, delvis skötas av en lokalpastor som fått prästrättigheter i en bestämd församling. Lokalpastorn får för ett år åt gången tillstånd att sköta församlingen. Pastorn har en begränsad rätt att förvalta sakramenten. I Evangelisk-lutherska kyrkan i Finland finns inte denna praxis och erkännandet av ordinationen omfattar inte ett erkännande av lokalpastorsmodellen. (DK 123)

Vardera kyrkan viger också diakoner för uppgifter som gäller ordet och tjänandet och båda har ett biskopsämbete som förutsätter vigning. Biskopen har ett särskilt tillsynsansvar för att bevara den apostoliska tron och föra den vidare samt för att värna om kyrkans enhet. Biskopen är sålunda kallad att vara ett tecken på att kyrkan är apostolisk och katolsk. Tillsynsämbetet (episkopé) sköts ”personligt, kollegialt och kollektivt”. (DK 122 och 124)

2 §

Samarbete och gemenskap

Evangelisk-lutherska kyrkan i Finland och kyrkan Suomen metodistikirkko samt Finlands svenska metodistkyrka låter varandra delta i sitt kyrkliga liv och främjar sin inbördes gemenskap med de medel som står till förfogande.

Detta sker särskilt genom att

- i. gemensamt fira gudstjänst och hälsa varandras medlemmar välkomna att ta emot nattvardens sakrament som har konsekrerats av en ordinerad präst eller biskop (ömsesidig admission);
- ii. ta emot en präst, diakon eller biskop som vigts till sitt ämbete i den andra kyrkan utan ny vigning, om han eller hon övergår i motsvarande tjänst i den andra kyrkan enligt de bestämmelser som är i kraft.⁴

I 6 kap. 1 § i kyrkolagen för Evangelisk-lutherska kyrkan i Finland föreskrivs: ”Endast en medlem av den evangelisk-lutherska kyrkan kan vara tjänsteinnehavare i kyrkan eller i en församling eller i en kyrklig samfällighet eller stå i ett sådant varaktigt arbetsförhållande som ansluter sig till uppgifter vid gudstjänster eller kyrkliga förrättningar eller som berör diakoni eller undervisning. Domkapitlet kan bevilja en präst i en annan kristen kyrka eller i ett annat religionsfundament dispens från detta behörighetsvillkor, om kyrkomötet har godkänt ett sådant avtal om villkoren för ett ömsesidigt utövande av prästämbetet som slu-

⁴ I kyrkolagen och kyrkoordningen för Evangelisk-lutherska kyrkan i Finland behandlas diakoniämbetet i KL 6 och KO 6. Prästämbetet och prästtjänsten behandlas i KL 5 och KO 5 samt KO 6. Om biskopen föreskrivs i KL 18 och KO 18.

tits med denna kyrka eller detta religionssamfund. Dispens kan beviljas tills vidare eller för viss tid. (28.12.2001/1473)".

- ii. utveckla former för regelbundna gemensamma överläggningar om frågor som gäller tro och liv;
- iii. skapa funktioner som gäller gemensamt vittnesbörd och gemensam tjänst på lokal nivå;
- iv. fördjupa våra strävanden mot Kristi kyrkas enhet genom att föra samtal om öppna frågor som vi ännu har framför oss innan våra kyrkor når fullständig enhet.

3 §

Avslutande bestämmelser

- (1) Detta avtal sätts upp på finska och svenska. Den finskspråkiga texten är primär vad gäller tolkningen av avtalet.
- (2) Detta avtal träder i kraft då det har godkänts av kyrkomötet för Evangelisk-lutherska kyrkan i Finland samt av årskonferenserna för kyrkan Suomen metodistikirkko och för Finlands svenska metodistkyrka.